

динъ тѣсенъ кръгъ, сирѣчь тамъ дѣто издатель-тъ имъ е познатъ или мыслижтъ че той има заприготвени обуща доста щото да ги даде щомъ му ги поискать.

3.— По тѣзи причини челоуѣцѣтъ наченили отъ най старытъ времена да са служжтъ въ мѣната отъ нѣкои цѣнны предмети, и отъ сичкытъ тѣзи предмети, предпочели скъпоцѣннытъ метали по причина на лесното имъ пренасянье и на тѣхната трайность, и еше по причина на тѣхната цѣнность, припозната и приета доро въ най-отдалеченытъ страны.

По късно употребеніето на металытъ като средство въ мѣната порасте еше и отъ туй че правителствата ги раздѣлихъ на малкы части и имъ напечатахъ знакове за потвърденіе на тѣхныя вѣсъ.

4.— Днесъ сапожникътъ мѣнува своитъ обуща срѣщо монетата, съ която той купува хлѣба на хлѣбаря.

Този послѣднійтъ като не бы далъ хлѣба си за обуща отъ които може да нема нужда, дава го благовошно срѣщо монетата, защото знае че съ туй средство той може да си добые предмета отъ който има нужда или който желае.

Мѣната срѣщо пары обыкновенно са нарича търговщина, тя е днесъ най-вече въ употребеніе нежели мѣната срѣщо други предмети, макаръ че сѣкога има тѣзи послѣдната за цѣль, защото никой не печели парытъ защото сж пары, но за нѣщата и предметытъ, които може да добые съ замѣната имъ.

5.— Чрезъ посредството на монетата, мѣната са простира на голѣмы разстоянія, защото сѣкій знае въ Америка че когато единъ метръ матерія струва въ Брюссель 4 франка, може да добые 50 метра отъ тѣ-